

Archeologienota: Het project aan Bolk en de Sint-Jozefstraat te Vosselaar

Annelies De Raymaeker
Willem De Cuyper

Archeologienota: Het project aan Bolk en de Sint-Jozefstraat te Vosselaar

**Annelies De Raymaeker
Willem De Cuyper**

**Tienen, 2020
Studiebureau Archeologie bvba**

Colofon

Archeologienota: Het project aan Bolk en de Sint-Jozefstraat te Vosselaar

Initiatiefnemer:	Dauw Gisèle en Kockaerts Kathy
Projectleiding:	Annelies De Raymaecker & Vanessa Vander Ginst
Erkend archeoloog:	Annelies De Raymaecker
Auteurs:	Annelies De Raymaecker, Willem De Cuyper
Foto's en tekeningen:	Studiebureau Archeologie bvba (tenzij anders vermeld)

Op alle teksten, foto's en tekeningen geldt een auteursrecht. Zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van Studiebureau Archeologie bvba mag niets uit deze uitgave worden vermenigvuldigd, bewerkt en/of openbaar gemaakt, hetzij door middel van webpublicatie, druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook.

Studiebureau Archeologie bvba
Bietenweg 20
3300 Tienen
www.studiebureau-archeologie.be
info@studiebureau-archeologie.be
tel: 0474/58.77.85
fax: 016/77.05.41

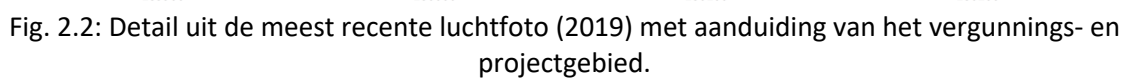
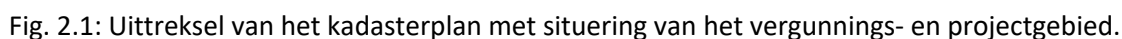
Hoofdstuk 2 Het programma van maatregelen

2.1 Administratieve gegevens

Projectcode:	2019 L 93
Aanleiding:	De opgemaakte archeologienota kadert in een geplande omgevingsvergunningsaanvraag (stedenbouwkundige handelingen) buiten de vastgestelde archeologische zones met een totale kadastrale oppervlakte van ca. 8.337 m ² . De eigenlijke vergunningsaanvraag behelst een oppervlakte van ca. 6.735 m ² . ²⁷ Daarmee valt de vergunningsaanvraag binnen de aanvragen waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen 3000 m ² of meer bedraagt (Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014 en de Code van Goede Praktijk).
Erkend archeoloog:	Annelies De Raymaeker, OE/ERK/Archeoloog/2016/00148) Studiebureau Archeologie bvba, OE/ERK/Archeoloog/2015/00002
Locatie:	Gemeente Vosselaar, Bolk & Sint-Jozefstraat (Fig. 2.1 en Fig. 2.2) Bounding box: - punt 1: x = 185 995, y = 221 617 - Punt 2: x = 186 117, y = 221 801 Afd. 1, Sectie C, percelen 254E2 (deel), 254H2 (deel), 259L2 (deel), 261S, 261M4, 261D4, 261X4 (deel), 694A, 694B en 694D.
Relevante termen: ²⁸	Bureaustudie, buitengebied, Kempen, bebouwing, metaaltijden
Bebouwde zones:	254H2, 261X4, 254E2, 259L2, 261M4, 261D4, 261S

²⁷ Het projectgebied heeft betrekking op alle kadastrale percelen die (deels) opgenomen worden in de aanvraag. Het vergunningsgebied is de zone waarvoor er effectief een omgevingsvergunning wordt aangevraagd en waarop deze archeologienota van toepassing is.

²⁸ <https://thesaurus.onroerendergoed.be>

2.2 Gemotiveerd advies

Het bureauonderzoek toonde aan dat het terrein beschikt over een redelijk potentieel voor het aantreffen van archeologische relictten. Door de aard van de geplande werken – ééngezinswoningen en meergezinswoningen – is een verstoring van het bodemarchief onvermijdelijk. De ééngezinswoningen zullen vorstvrij gefundeerd worden met een kruipkelder en dit tot minstens 80 cm onder het maaiveld. Ter hoogte van de meergezinswoningen komen ondergrondse parkeergarages tot minstens 370 cm onder het maaiveld.

Landschappelijk gezien ligt het terrein interessant voor de mogelijke aanwezigheid van een prehistorische artefactensite (jager-verzamelaars). Het projectgebied ligt op hogergelegen droge gronden in de buurt van een waterloop (Rietloop). De bodemkaart toont ook aan dat er een dikke antropogene humus A horizont wordt verwacht. Een dergelijk pakket kan een goede buffer vormen voor de onderliggende bodemhorizonten. De kans op een goede *in situ* bewaring vergroot hierdoor aanzienlijk. Bijgevolg is het noodzakelijk om een vooronderzoek in functie van steentijd artefactensites uit te voeren. De stappen in dit onderzoek zullen toegelicht worden in het programma van maatregelen.

Ook de aanwezigheid van (pre)historische vindplaatsen met bodemsporen kan niet uitgesloten worden. Louter op basis van het bureauonderzoek blijkt er voornamelijk een potentieel te bestaan voor de metaaltijden, al kunnen ook recentere sporen aangetroffen worden. De cartografische bronnen tonen al min of meer het huidige wegennet met sporadische bebouwing langs de straten. Het projectgebied zelf bevindt zich eerder in een binnengebied en was waarschijnlijk niet bebouwd tot in de 20ste eeuw. De verwachtingen voor de postmiddeleeuwse periode zijn bijgevolg eerder laag. In de 20ste eeuw is het terrein intens bebouwd geweest, maar het is op dit moment niet mogelijk om in te schatten in welke mate het archeologisch archief hierbij beschadigd is geraakt. Over de aanwezigheid van kelders of ondergrondse constructies (bv. tanks) is momenteel niets bekend. Voor het karteren van dergelijke sites is een proefsleuvenonderzoek de meest accurate onderzoekstechniek voor het verkrijgen van precieze resultaten. Deze onderzoekstechniek wordt eveneens beschreven in het programma van maatregelen.

Aangezien er momenteel geen gegevens beschikbaar zijn over reeds aanwezige verstoringen zijn er geen delen van het vergunningsgebied die uitgesloten kunnen worden van verder onderzoek. Het volledige vergunningsgebied (ca. **6735 m²**) wordt met andere woorden geselecteerd voor bijkomend archeologisch vooronderzoek.

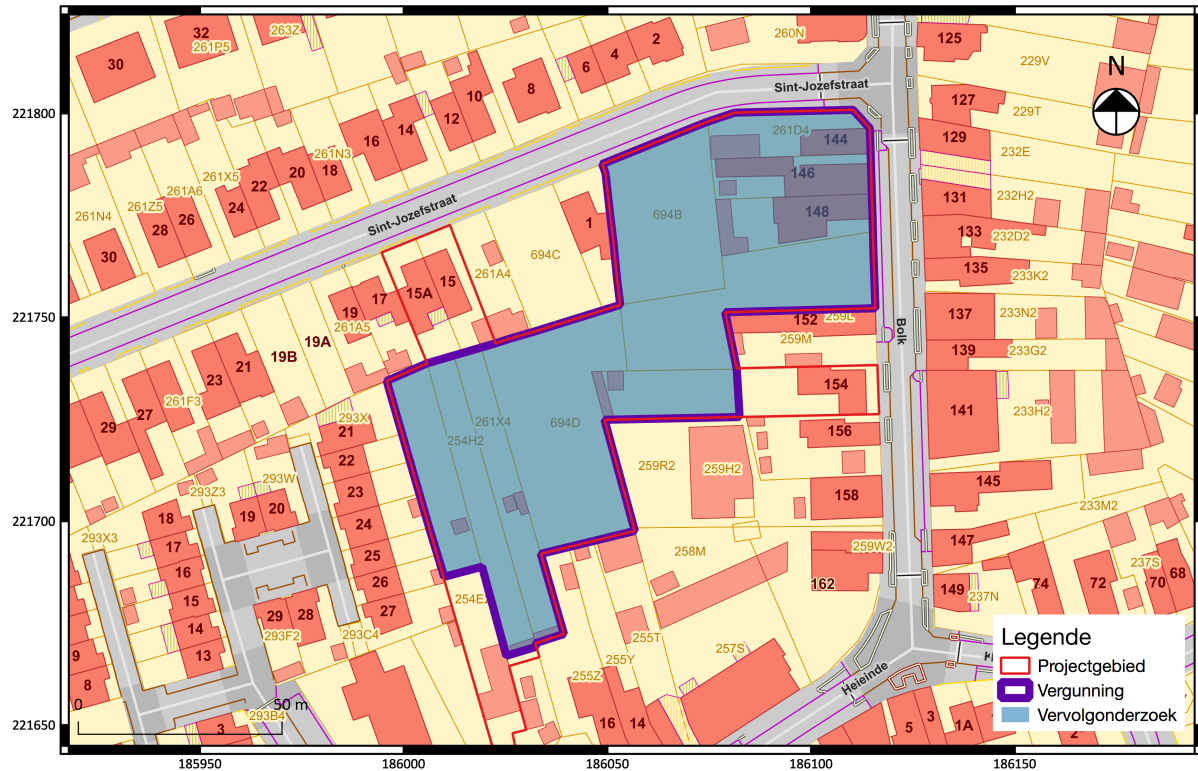

Fig. 2.3: Synthesekaart met zone geselecteerd voor verder onderzoek.

2.3 Programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem

2.3.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

De doelstelling van een vooronderzoek met ingreep in de bodem is om na te gaan of er archeologische niveaus aanwezig zijn in het projectgebied en op welke diepte deze voorkomen. Op deze manier zal het mogelijk zijn om in te schatten in welke mate de geplande werken een versturende impact zullen hebben. Verder dient het vooronderzoek met ingreep in de bodem uitspraak te kunnen doen over de aan- of afwezigheid van een archeologische site binnen het onderzoeksgebied en of er een mogelijkheid tot kennisvermeerdering bestaat.

Kan vooronderzoek met ingreep in de bodem bijkomende informatie aanleveren die het mogelijk zal maken de hypothesen gebaseerd op het bureauonderzoek te bevestigen, te verfijnen of bij te sturen? Hiermee wordt bedoeld dat gegevens gegenereerd kunnen worden met betrekking tot:

- De opbouw van de ondergrond.
- De aan- of afwezigheid van intacte bodems.
- De graad van verstoring van de oorspronkelijke bodem.
- De verwachte periode en aard van een eventuele site.

Volgende onderzoeksvragen worden behandeld:

- In hoeverre is de oorspronkelijke bodem (sub)recent verstoord?
- Zijn er archeologisch relevante sites aanwezig?
- Wat is de omvang en de begrenzing van deze archeologische sites?

- Wat is het wetenschappelijk potentieel van de aanwezige archeologische sites?
- Op welke dieptes bevinden zich relevante archeologische niveaus?
- Kan er een link gelegd worden tussen de aangetroffen site(s) en de sites die in het verleden reeds in de omgeving werden onderzocht?
- Aan welk type context kunnen de sporen toegewezen worden (bijvoorbeeld: nederzetting, funerair)?

Het vooronderzoek in zijn geheel kan als volledig worden beschouwd als er voldoende informatie werd gegenereerd om:

- Een te bekrachtigen nota op te maken die de hoogstwaarschijnlijke afwezigheid van een archeologische site afdoende staft.
- Een te bekrachtigen nota op te maken die het ontbreken van potentieel op kennisvermeerdering afdoende staft.
- Een te bekrachtigen nota op te maken die de (on)mogelijkheid voor een behoud in situ staft en een plan van aanpak hiervoor biedt.

Het projectgebied beslaat een oppervlakte van ca. 8.337 m², zoals die is afgebakend op basis van het uitgevoerde bureauonderzoek. Het **vergunningsgebied** heeft een oppervlakte van **6.735 m²**. De onderzoeksdoelen zijn succesvol bereikt wanneer de vooropgestelde onderzoeksvragen en de bijkomende onderzoeksvragen beantwoord zijn.

2.3.2 Onderzoeksmethode en -strategie

De keuzes voor de methodes voor verder vooronderzoek en het wel/niet uitvoeren van deze onderzoeken worden gebaseerd op de volgende vier criteria:

1° is het MOGELIJK om deze methode toe te passen op het terrein (ook kosten-batenanalyse)?

2° is het NUTTIG om deze methode toe te passen op dit terrein?

3° is het overdreven SCHADELIJK voor het bodemarchief om deze methode toe te passen op het terrein?

4° is het NOODZAKELIJK om deze methode toe te passen op dit terrein (ook kosten-batenanalyse)?

In eerste instantie wordt de opportuniteit van de diverse methoden voor vooronderzoek zonder ingreep in de bodem afgewogen.

Methode	Mogelijk	Nuttig en noodzakelijk	Motivering
Geofysisch onderzoek	Ja	Nee	Geofysisch onderzoek is niet aangewezen omdat dit geen gegevens over de chronologie van de eventueel gedetecteerde fenomenen kan opleveren. Ook dient erop gewezen te worden dat vooral grote en specifieke sporen opgemerkt worden tijdens dit soort onderzoek. Kleinere sporen die mogelijk deel uitmaken van een plattegrond worden al sneller niet opgemerkt. Ook dient na de uitvoering van geofysisch onderzoek steeds verder onderzoek met ingreep in de bodem plaats te vinden om de aard van de aangetroffen anomalieën te verifiëren. Dergelijk onderzoek is niet nuttig en niet noodzakelijk.
Veldkartering	Ja/Nee	Nee	Het projectgebied is momenteel bedekt met asfalt, gras en een aantal bomen. In deze zones is veldkartering niet mogelijk of niet nuttig. De aanwezigheid van bovengenoemde bodembedekking zorgen namelijk voor een zeer lage visibiliteit, waardoor veldkartering onmogelijk is. Zelfs na het verwijderen van het asfalt is veldkartering zinloos, daar hiermee enkel oppervlaktevondsten worden opgespoord. Deze zijn waarschijnlijk reeds verdwenen op het moment dat het asfalt werd aangelegd.

Landschappelijk booronderzoek	Ja/Nee	Ja	Tijdens het bureauonderzoek bleek dat er binnen het projectgebied een verhoogde kans is op de aanwezigheid van een prehistorische artefactensite. Aan de hand van een landschappelijk booronderzoek kan snel informatie worden gewonnen over de lithostratigrafische opbouw van het terrein. Verder kan dit type onderzoek controleren of en in welke mate de bodem in het verleden verstoord werd. Ten slotte is het via landschappelijk booronderzoek mogelijk om een indicatie te verkrijgen van de diepte van eventuele archeologische niveaus. Hoewel deze techniek ingrijpt in de bodem, is deze methode niet overdreven destructief. Het landschappelijk booronderzoek kan echter pas plaatsvinden als het terrein volledig ontdaan is van bebouwing/verharding.
Landschappelijke profielputten	Ja/Nee	Nee	Aangezien wordt geadviseerd om landschappelijk booronderzoek uit te voeren, is het niet noodzakelijk om eveneens landschappelijke profielputten aan te leggen. Hoewel door middel van landschappelijke profielputten snel een duidelijk beeld kan worden bekomen, betekent het binnen dit project enkel een onnodige verstoring van de bodemopbouw.

Vervolgens wordt de opportuniteit van de diverse methoden van vooronderzoek met ingreep in de bodem afgewogen.

Methode	Mogelijk	Nuttig en noodzakelijk	Motivering
Verkennd archeologisch booronderzoek	Ja/Nee	Ja/Nee	Afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk booronderzoek, kan bijkomend een verkennend archeologisch booronderzoek worden uitgevoerd. Indien er (een restant van) een paleobodem aanwezig blijkt te zijn, kan door middel van dit type onderzoek nagegaan worden of er in situ artefactensites aanwezig zijn. Hierbij dient wel gelet te worden op de bewaringstoestand van de bodemhorizonten. Indien er geen volledige bodemsequentie (inclusief E-horizont) wordt waargenomen, is de bewaringstoestand van de B-

			horizont van belang. Indien deze ook afwezig is en/of er zijn tekenen van erosie waargenomen, dan kan onmiddellijk overgegaan worden tot proefsleuvenonderzoek. Het booronderzoek kan echter pas plaatsvinden als het terrein volledig ontdaan is van bebouwing/verharding.
Waarderend archeologisch booronderzoek	Ja/Nee	Ja/Nee	Indien tijdens verkennend archeologisch booronderzoek archeologische waarden gerelateerd aan een prehistorische artefactensite worden aangetroffen, worden extra boringen geplaatst om de omvang en begrenzing van de concentratie te kunnen vaststellen. Op deze manier is het mogelijk om een zone af te bakenen voor een (steentijd)opgraving. Het landschappelijk booronderzoek kan echter pas plaatsvinden als het terrein volledig ontdaan is van bebouwing/verharding.
Proefputten in functie van steentijd artefactensites		Ja/Nee	Afhankelijk van de aard van het aangetroffen steentijdmateriaal kan het opportuun zijn om proefputten in te zetten naast of in plaats van waarderende archeologische boringen om de aard en spreiding van het materiaal te kunnen inschatten (indien waarderende boringen niet genoeg resultaten hierover verschaffen).
Proefsleuven en/of proefputten		Ja	Deze onderzoekstechniek biedt een beter ruimtelijk overzicht dan de voorgaande onderzoekstechnieken. Aangezien er geen complexe verticale stratigrafie wordt verwacht, is een proefsleuvenonderzoek aangewezen. Deze methode kan eventuele grondsporen aan het licht brengen, alsook inzicht geven in de eventueel aanwezige archeologische niveaus. Om een uitspraak te kunnen doen over de totaliteit van het projectgebied, is het nodig een groter percentage van het terrein te onderzoeken (12,5%). Hoewel dit resulteert in een grotere schadelijke impact op het bodemarchief, is deze techniek niet overdreven destructief. Verder onderzoek aan de hand van

			proefsleuven is noodzakelijk om de aan- of afwezigheid van een archeologische site op het terrein te bevestigen. In eerste instantie zullen de proefsleuven over het totale vergunningsgebied worden uitgezet. Indien blijkt uit het landschappelijk booronderzoek dat bepaalde delen van het terrein verstoord zijn, kunnen bepaalde zones vrijgesteld worden.
--	--	--	---

Op basis van bovenstaande afwegingen wordt een **vervolgonderzoek in uitgesteld traject** voorgesteld. Dit betekent dat het verdere onderzoek zal worden uitgevoerd zodra het terrein toegankelijk is (gebouwen en verhardingen verwijderd, ...). Op basis van hogerstaande afwegingen wordt een vooronderzoek voorgesteld dat bestaat uit een landschappelijk bodemonderzoek aan de hand van boringen. Mogelijk wordt dit aangevuld met verkennende archeologische boringen, eventueel waarderende archeologische boringen en eventueel proefputten in functie van steentijd artefactensites. Of deze laatste drie ingrepen noodzakelijk zijn, moet dus blijken uit het landschappelijk booronderzoek. De landschappelijke boringen hebben in dit geval voornamelijk het doel om na te gaan in welke mate de bodem verstoord is ter hoogte van de huidige bebouwing. Ook kan er worden nagegaan of er op deze locatie sprake is van eventuele plaggen, aangezien de bodemserie Zcm doorgaans plaggen bevat. Wanneer dit het geval is, ligt de kans op het aantreffen van een goed bewaarde paleobodem betrekkelijk hoger. Dit maakt dat, in het geval dat er steentijdvondsten worden aangetroffen, de kans betrekkelijk hoger ligt dat deze in oorspronkelijke context gelegen zijn. Pas nadat het volledige vooronderzoek in functie van het opsporen van steentijd artefactensites is afgerond, kan worden overgegaan tot proefsleuvenonderzoek. Dit onderzoek is noodzakelijk voor het opsporen van (pre)historische sites met grondsporen.

Aangezien de diepte van het archeologisch vlak momenteel niet gekend is, mogen constructies en/of bomen enkel bovengronds worden verwijderd. Dit betekent dat de stronken en wortels van bomen blijven zitten en dat er niet mag worden gefreesd. Ook eventuele bestaande kelders mogen niet uitgebroken worden.

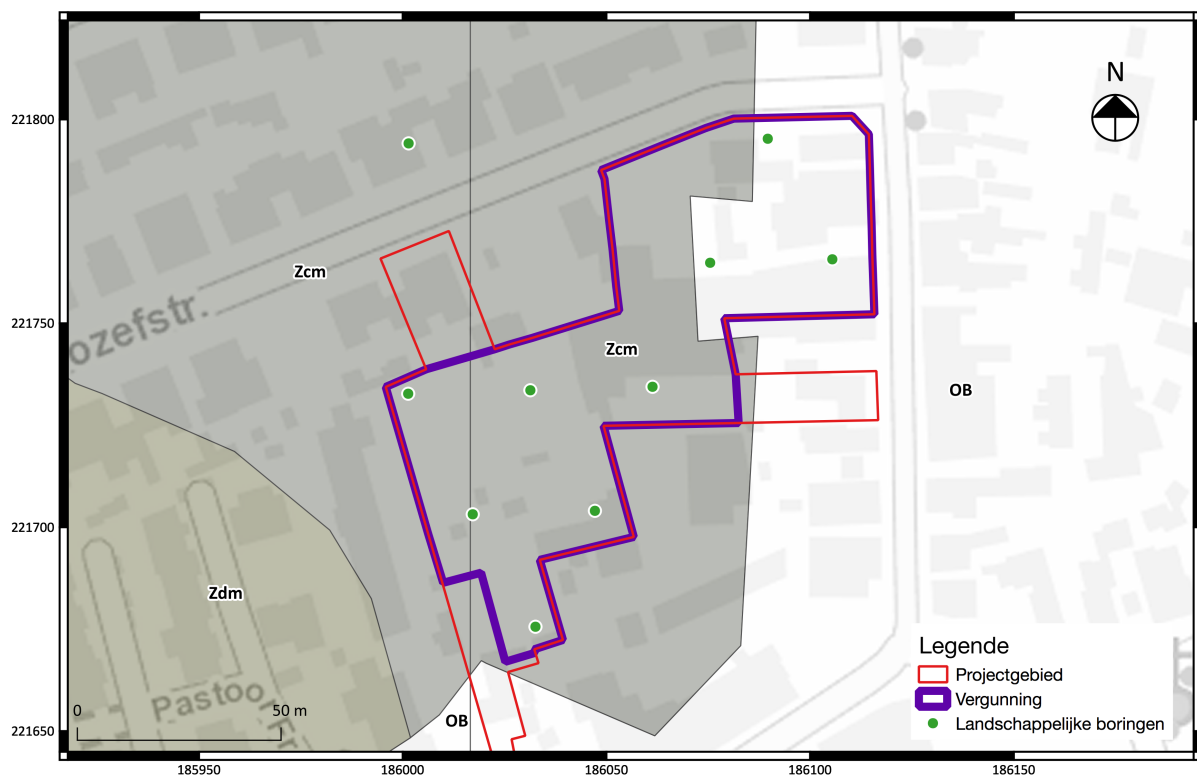
2.3.3 De onderzoeksstrategie, methode en technieken

Het landschappelijk bodemonderzoek

Voor de gehanteerde onderzoekstechniek is hoofdstuk 7.3.2 van de Code van Goede Praktijk (versie 4.0) van toepassing.

Het landschappelijk bodemonderzoek wordt uitgevoerd door middel van landschappelijke boringen waarbij een veldwerkleider met ervaring in dergelijke landschappelijke bodemonderzoeken wordt bijgestaan door een aardkundige of assistent-aardkundige met ervaring met betrekking tot bodem- en sedimenttypes die in het projectgebied voorkomen.

Een landschappelijk booronderzoek omvat de kartering door middel van boringen, van de aard, topografie, morfologie en conservering van de ondergrond in functie van een reconstructie van de aardkundige opbouw van het onderzochte gebied, inclusief eventuele bodemvormingsprocessen. Dit onderzoek gebeurt door een aardkundige of een assistent-aardkundige met ervaring met betrekking tot de bodem- en sedimenttypes die in het projectgebied voorkomen. Specifiek in dit geval, kan met behulp van dergelijke boringen worden nagegaan in welke mate de bodem is verstoord ter hoogte van de bebouwing en kan er worden nagegaan of dat er sprake is van een plaggenbodem binnen het projectgebied. Tegelijkertijd zal duidelijk worden of een verder traject voor de opsporing van steentijd artefactensites noodzakelijk is. De manuele boringen worden uitgevoerd door middel van een Edelmanboor met een boorkopdiameter van 7 cm. Gezien de onregelmatige contour van het terrein worden de boringen geplaatst in een verspringend driehoeksgrid van 30X30 m, waar de afstand tussen de boorpunten binnen één raai 30 m bedraagt en de afstand tussen de raaien 30 m bedraagt. Er worden bij benadering 9 boringen geplaatst. Indien afgeweken wordt van het initiële opzet op basis van bekomen inzichten tijdens de uitvoering van het onderzoek, wordt dit eveneens beschreven en verantwoord in de rapportering. Het landschappelijk bodemonderzoek wordt op die manier uitgevoerd dat alle bodemeenheden worden gecapteerd en dat er gefundeerde uitspraken kunnen worden geformuleerd over het hele terrein.

Het archeologisch booronderzoek (verkennend of waarderend) en/of profielputten in functie van steentijd artefactensites

De vraagstelling focust zich hier op de aanwezigheid, de aard en verspreiding van *in situ* artefactenconcentraties, vandaar de term *archeologisch booronderzoek*.

Het veldwerk wordt uitgevoerd conform de voorschriften in de Code van Goede Praktijk met betrekking tot verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek.²⁹ Het archeologisch booronderzoek wordt uitgevoerd door een veldwerkleider met ervaring in deze materie, en onder toezicht van een steentijd specialist.

Het criterium om over te gaan tot een verkennend en/of waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten betreft de aanwezigheid van intacte - al dan niet begraven - paleobodems binnen de contouren van het projectgebied. Dit moet blijken uit de resultaten van het voorafgaand paleolandschappelijk bodemonderzoek. Er kan gesteld worden er een bewaarde paleobodem aanwezig is mits een intacte B-horizont wordt aangetroffen.

Het verkennend archeologisch booronderzoek

Het verkennend archeologisch booronderzoek wordt uitgevoerd door een veldwerkleider met ervaring in deze materie en heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen. De manuele boringen worden uitgevoerd met een edelmanboor met boorkopdiameter van minimaal 10 cm. Het boorgrid bedraagt in regel 10 m bij 12 m voor de kartering van artefactenvindplaatsen, maar de uiteindelijke keuze van het grid en de resolutie worden gemotiveerd in de rapportering. De relevante bodemhorizonten worden gezeefd op een zeef met maaswijdte van max. 2 mm, met het oog op de recuperatie en inzameling van artefacten. Bij sedimenten die zich vanwege hun textuur niet lenen tot zeven op 2 millimeter, kan bij prehistorische artefactensites uitzonderlijk toch een grotere maaswijdte gehanteerd worden tot een maximum van 6 millimeter, mits motivering. Alle afwijkingen dienen gemotiveerd te worden in de rapportering.

Het waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als specifiek doel een reeds opgespoorde artefactenvindplaats te evalueren en ruimtelijk af te bakenen. Rondom positieve boorpunten (minstens één artefact in het zeefresidu van het verkennend booronderzoek) worden waarderende boringen uitgevoerd in een boorgrid van 5 m bij 6 m. De relevante bodemhorizonten worden gezeefd op een zeef met maaswijdte van max. 2 mm, met het oog op de recuperatie en inzameling van artefacten. Bij sedimenten die zich vanwege hun textuur niet lenen tot zeven op 2 millimeter, kan bij prehistorische artefactensites uitzonderlijk toch een grotere maaswijdte gehanteerd worden tot een maximum van 6 millimeter, mits motivering. Alle afwijkingen dienen gemotiveerd te worden in de rapportering.

Het booronderzoek kan (indien mogelijk) eventueel worden uitgebreid en/of (deels) vervangen door een proefputtenonderzoek indien meer duidelijkheid dient te worden verkregen omtrent de verticale en horizontale spreiding van de aanwezige artefactenconcentraties. Voornamelijk op basis van de diepteligging van de vondsthoudende niveaus dient immers een afweging te worden gemaakt of

²⁹ Code van Goede Praktijk, versie 4.0, p. 59-65.

eventueel in situ behoud mogelijk is of niet. Ook hier gelden de bepalingen uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.³⁰

Voor steentijd artefacten sites wordt een methode gebruikt waarbij met de hand vierkante proefputten worden gegraven. Indien een vast grid wordt gehanteerd, worden deze proefputten uitgezet in een grid van max. 15 x 18 m. De proefputten zijn, afhankelijk van de onderzoeksvragen en -doelstellingen, 0,25 m² of 1 m² groot. Indien afgeweken wordt van het grid of de omvang van de proefputten op basis van het bekomen inzichten tijdens de uitvoering van het onderzoek, wordt dit beschreven en verantwoord in de rapportering. Het sediment wordt per proefput uitgezeefd, en dit per aardkundige eenheid, laag of eventueel fijner arbitrair niveau. Alle aardkundige eenheden die vondsten kunnen bevatten worden onderzocht. Het zeven gebeurt met een maaswijdte van maximaal 2 mm. Indien het zeven met een maaswijdte van 2 mm niet relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen en -doelstellingen kan een grotere maaswijdte gehanteerd worden, tot maximaal 6 mm.

Proefsleuven

De sleuven worden aangelegd volgens de Code van Goede Praktijk (versie 4.0) hoofdstuk 8.6. Het betreft een site zonder complexe verticale stratigrafie (landelijke context).

De aanlegdiepte van de proefsleuven wordt tijdens het veldwerk bepaald door de veldwerkleider op basis van de vraagstelling en de onderzoeksdoelen. Ook de inplanting van kijkvensters wordt tijdens het veldwerk bepaald door de veldwerkleider. De locatie van kijkvensters staat in functie tot de densiteit en aard van de aanwezige bodemsporen.

De proefsleuven hebben een breedte van 2 m. Door de grillige contour van het terrein is het niet mogelijk om alle sleuven in een vast grid parallel aan elkaar aan te leggen. Dit zou leiden tot enkele zeer korte sleufjes, wat niet bevorderlijk is voor de praktische uitvoering, noch om het overzicht op eventuele sporen te behouden. Daarom worden de 3 sleuven in de noordelijke helft met een west-oost oriëntatie aangelegd, met een onderlinge tussenafstand van 15 m gerekend vanuit de centrale lengte-as van de sleuven. In de centrale en zuidelijke gedeelten van het vergunningsgebied worden 4 sleuven met een zuidwest-noordoost oriëntatie ingepland. Ook deze liggen parallel aan elkaar en hebben een onderlinge tussenafstand van 15 m, gerekend vanuit de centrale lengte-as van de sleuven. Enkel op deze manier kunnen de sleuven toch min of meer in dezelfde richting worden aangelegd. In het korte smalle gedeelte van het vergunningsgebied komt één kortere sleuf met een noordwest-zuidoost oriëntatie te liggen. Deze zal aansluiten op de sleuven van het centrale en zuidelijke gedeelte.

Door middel van proefsleuven wordt 10% van het onderzoeksareaal onderzocht. De oppervlakte van de kijkvensters bedraagt 2,5%. Indien een archeologische site wordt aangetroffen, worden extra proefsleuven en/of kijkvensters gegraven om een afbakening van de site te bekomen. Kijkvensters worden ook gegraven om schijnbaar lege zones te controleren.

De proefsleuven en eventuele kijkvensters worden uitgegraven met een graafmachine met een tandenloze bak. De proefsleuven worden aangelegd op alle archeologische niveaus waarop grondsporen te zien zijn.

³⁰ Code Van Goede Praktijk, versie 4.0, p. 77-78.

De uitvoerders van het proefsleuvenonderzoek dienen niet te beschikken over bijkomende specifieke competenties ten opzichte van deze opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

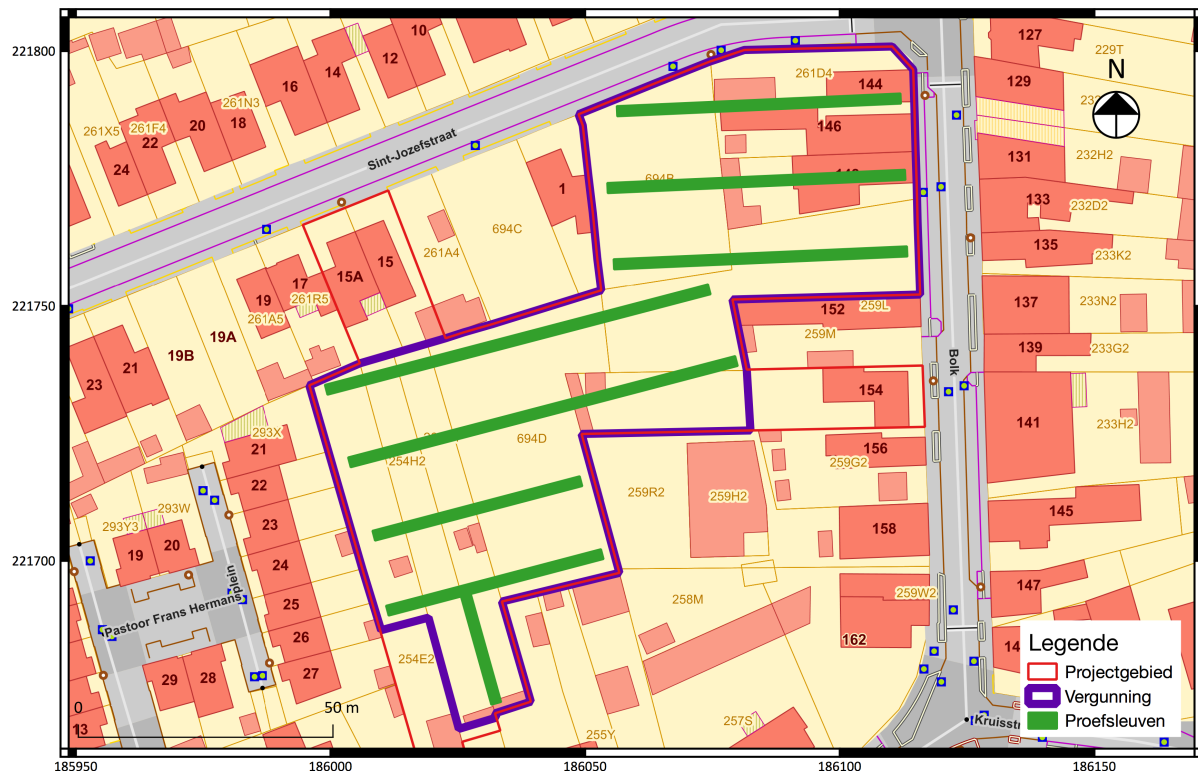

Fig. 2.5: Sleuvenplan (geprojecteerd op de kadasterkaart).

2.3.4 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen voorzien op de Code van Goede Praktijk.

2.3.5 Noodzakelijke maatregelen voor de bescherming van archeologisch erfgoed

Voorafgaand aan het archeologisch veldwerk dienen:

- de niet behoudenswaardige bomen te worden gerooid, zonder ontstronking.
- de aanwezige gebouwen (die niet worden behouden) te worden gesloopt tot op maaiveldniveau.

Tijdens het archeologisch veldwerk (proefsleuvenonderzoek) worden hinderende boomstronken en gebouwfunderingen onder begeleiding van de archeoloog machinaal verwijderd.